



רע"פ 4007/20 - שני ממן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4007/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: שני ממן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו ב-ע"פ 43884-12-18 מיום 5.5.2020 שניתן על ידי כב' השופטים ב' שגיא, א' הימן וי' טופף

בשם המבקש: עו"ד שרון נהרי

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטים ב' שגיא, א' הימן וי' טופף) בעפ"ג 43884-12-19 מיום 5.5.2020 בגדרו נדחה ערעור המבקשת על גזר דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופטת מ' בן ארי) בת"פ 16055-01-19 מיום 6.11.2019.

2. המבקשת הורשעה, על פי הודאתה, בעבירות של החזקה וניהול מקום לשם זנות, סיוע לסרסרות למעשי זנות וביצירת מטרד לציבור, לפי סעיפים 204, 199(א) ו-215(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, אשר בעובדותיו היא הודתה, המבקשת ניהלה בית בושת בתל אביב לתקופה של כ-8 חודשים, עובר ליום 9.12.2014.

במהלך תקופה זו המבקשת הייתה אמונה על ניהולו השוטף של בית הבושת, ובכלל זה על ניקיונו; על הפניית לקוחות למקום; ועל רישום הפעילות במקום ועל ניהול קופת בית הבושת וקבלת דמי אתנן.



עוד צוין בכתב האישום המתוקן, כי המבקשת סייעה לסרסרות למעשי זנות בכך שסייעה לאדם אחר, אשר זהותו אינה ידוע, לקבל כספים מהכנסות בית הבושת.

3. בגזר דינו מיום 6.11.2019, עמד בית משפט השלום על חומרת מעשי המבקשת ודחה את טענתה שלפיה יש להורות על ביטול הרשעתה בשל האפשרות כי הרשעתה תוביל לביטול רישיונה כמתווכת נדל"ן.

נקבע כי תפקידה המשמעותי לתקופת זמן ממושכת בניהול בית הבושת מהווה "חסם לביטול ההרשעה"; וכי השלכות ההרשעה אינן חמורות במידה המצדיקה את ביטולה – שהרי ביטול רישיונה כמתווכת נדל"ן כתוצאה מההרשעה נתון לשיקול דעת הגורם האמון על כך.

לצד זאת, התחשב בית משפט השלום לקולא בנסיבותיה האישיות של המבקשת, אשר בתקופת הזמן שחלפה מאז ביצוע העבירות ניהלה אורח חיים יציב ונורמטיבי, והקימה משפחה; וכן את חלוף הזמן מאז ביצוע המעשים ועד להגשת כתב האישום נגדה.

בהתחשב בנסיבות אלה, גזר בית משפט השלום על המבקשת 6 חודשי מאסר על תנאי לבל תעבור את העבירות בהן היא הורשעה למשך 3 שנים, והטיל עליה קנס על סך 3,000 ש"ח.

4. ערעור המבקשת על גזר דינו של בית משפט השלום נדחה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 5.5.2020.

בית המשפט המחוזי קבע כי "העבירה בנסיבותיה אינה סובלת הימנעות מהרשעה", תוך שהדגיש את כי אין מדובר במעידה חד פעמית כי אם ב"שותפות בניהול עסק של ממש ... לאורך זמן, בביצוע מספר רב של פעולות הכרוכות באותו ניהול, [ו]בגביית האתנן מאותן נשים שסיפקו שירותי מין במקום".

עוד הודגש כי מאחר שאין בהרשעת המבקשת כדי להביא לביטול אוטומטי של רישיונה כמתווכת נדל"ן, הרי שבנסיבות העניין, אין בהשלכות הרשעתה על אפשרויות תעסוקתה בעתיד כדי להצדיק את ביטול ההרשעה.

5. המבקשת הגישה לבית משפט זה בקשה למתן רשות ערעור על פסק הדין – היא הבקשה שלפניי. בבקשתה, שבה המבקשת וטוענת כי בנסיבות המקרה דנן, יש להימנע מהרשעתה.

לטענתה, יש לשנות את הלכות בית משפט זה באשר לנסיבות שבהן יש להימנע מהרשעה, ולקבוע כי חלוף הזמן בין מועד ביצוע העבירות לבין מועד הגשת כתב האישום עשוי להצדיק בנסיבות מסוימות הימנעות מהרשעה.

כמו כן, נטען כי קיימת אי בהירות בפסיקות בית משפט זה בעניין האפשרות להימנע מהרשעה במקרים שבהם קיים חוסר ודאות באשר להשלכות ההרשעה על עיסוקו של הנאשם, כבמקרה דנן – ואף סוגיה זו מצדיקה מתן רשות ערעור.



לבסוף, טוענת המבקשת כי יש לקבוע כי ניתן להימנע מהרשעה בעבירות מסוג ניהול מקום לשם זנות.

6. לאחר שעיינתי בבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

כידוע, ככלל לא תינתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" אלא במקרים חריגים שבהם מתעוררת סוגיה עקרונית החורגת מעניינו של המבקש, או כאשר קיים חשש כי ייגרם לו עיוות דין או אי צדק.

עניינה של המבקשת אינו נמנה עם מקרים אלו.

7. חרף ניסיונה של המבקשת לשוות לטענותיה כסות עקרונית, הרי שהן אינן חורגות מעניינה הפרטני - ואין בהן כדי להצדיק מתן רשות ערעור.

הן בית משפט השלום והן בית המשפט המחוזי הדגישו בפסקי דינם את תפקידה הדומיננטי של המבקשת בניהול בית הבושת ובסיוע לסרסרות, וסברו כי בנסיבות המקרה שלפנינו, אין לבטל את הרשעתה.

משנקבע כי נסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן אינן מאפשרות את ביטול ההרשעה, הרי שאין בשיקולי השיקום להם טענה המבקשת כדי למנוע את הרשעתה בדיון.

8. יודגש, כי אין בקביעותיהן של הערכאות הקודמות כדי למנוע באופן גורף את ביטול הרשעתן של נשים המעורבות בהפעלת בית בושת. כפי שהודגש בדו"ח הצוות הבין משרדי לבחינת הכלים לצמצום צריכת זנות (2017):

" כאשר מתבצעות פשיטות משטרתיות על מקומות זנות, מי שנתפס על פי רוב, הן נשים אשר נמצאות בלובי בית הבושת. חלקן לא שותפות לניהול המקום והן אינן חולקות עם הבעלים את הרווחים. בכל מקרה אלו הן נשים המנוצלות בתוך דירת הזנות ... במקרים בהם עולה חשד שנשים אלו מנהלות את המקום, הן נחקרות באזהרה ולחובתן נרשם רישום פלילי. כאשר אישה מבקשת לצאת ממעגל הזנות, רישום פלילי זה מקשה עליה להשתלב במארג החיים הנורמטיבי. ... הרישום הפלילי מסמל עבור האישה המתמודדת 'גושפנקה' כי היא אחרת, לא ראויה וכי נגזר עליה להישאר במקום חברתי נמוך, שולי ואף עברייני" (שם, בעמ' 26).

בשים לב לקשיים אלו, העלולים להיגרם לנשים המעוניינות לצאת מ"מעגל הזנות" כתוצאה מהרשעתן, על בתי המשפט לבחון כל מקרה לגופו, תוך התייחסות לנסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשמת בטרם יחליטו אם ניתן לבטל את הרשעתה.

כך אף נעשה במקרה דנן: קביעות הערכאות הקודמות שלפיהן לא ניתן בנסיבות המקרה לבטל את הרשעתה של המבקשת התבססו על נסיבות ביצוע העבירה.

ממילא, אין להידרש לטענותיה העקרוניות של המבקשת באשר למדיניות הכללית שיש לנקוט כלפי עבירות



מהסוג שבו היא הורשעה – ואין בה כדי להצדיק מתן רשות ערעור.

9. הבקשה נדחת אפוא.

ניתנה היום, ל' בסיון התש"ף (22.6.2020).

ש ו פ ט
